

1 Nu valt de nacht. Het is vol-bracht:
 2 De we-reld gaf Hem slechts een graf,
 3 Hoe slaapt Gij nu, die men zo ruw
 4 't Is goed, o Heer, Gij hoeft de eer
 5 Hoe won-der-lijk, uit-zon-der-lijk

3

de Heer heeft heel zijn le-ven voor het men-se-lijk ge-slacht
 zijn wo-nen was Hem zwer-ven; al zijn on-schuld werd Hem straf
 aan 't kruis-hout heeft ge-han-gen. Star-re rot-sen hou-den U,
 van God niet meer te sta-ven. Leg-gen wij ons bij U neer,
 een sab-bat is ge-ko-men: eens voor al heeft Hij het juk

5

in Gods hand ge-ge-ven.
 en zijn le-ven ster-ven
 rots des heils, ge-van-gen.
 in uw dood be-gra-ven.
 van ons af-ge-no-men.